

STATSAMT TIL FAR: DIT TÆTTE FORHOLD TIL DIN SØN ER

LØFTET PEGEFINGER:

Han ville bare have en ekstra dag sammen med sin ni-årige søn. I stedet fik Per Klingaa at vide, at han skulle stoppe med at spille golf og læse lektier med sønnen, og at han skulle bruge mindre tid sammen med sønnen.

Foto: Henrik Ole Jensen

Du skal være mindre far for din søn

Af Rosa Dehn Callesen

Du må hverken læse lektier eller spille golf med din ni-årige søn. I stedet bør du forsøge at være lidt mindre far for din søn.

Beskeden fra Københavns Statsamts rådgivende psykolog runger stadig i hovedet på Per Klingaa. Han ville bare have en ekstra dags samvær med sin ni-årige søn Patrick, men fik altså i stedet for et blankt afslag og bud på at være mindre far for sin søn.

På den ene side gav man ham ret i, at Patrick ville lade være med at savne sin far, hvis han så ham en dag ekstra. Men på den anden - og mest vægtige side - mente den rådgivende psykolog, at deres tætte forhold var hæmmende for sønnens udvikling, så derfor var en ekstra dag ikke tilrådeligt.

Bare en begrundelse

»Det er jo ligegyldigt, hvad jeg gør. Når barnet så tydeligvis gerne vil være sammen med sin far, så virker det som om, at de bare skaber en begrundelse for et afslag. Jeg kunne forstå, hvis det var den anden

vej rundt - altså hvis jeg forsøgte ham. Men hvad er der galt i, at vi har et godt forhold?«

Siden 1997, hvor han blev skilt fra sin daværende hustru, har Per Klingaa haft en såkaldt fire-ti ordning med sin søn, Patrick. Hans daværende hustru fik forældremyndigheden over Patrick, selv om den børnesagkyndige i sin rapport mente, at faderen skulle have den. Derfor ser Per Klingaa altså kun sønnen fire gange i løbet af to uger.

Ville have en ekstra dag

En ordning som både Per Klingaa og Patrick gerne ville have udvidet med en ekstra dag, men da de søgte Statsamtet om det, fik Per Klingaa i et brev fra den rådgivende psykolog følgende besked:

»Jeg er lidt bekymret for karakteren af dit og Patricks forhold. At Patrick er knyttet til dig er evident, men jeg vurderer, at der i den tilknytning også er nogle træk af en lidt usund binding, som på sigt kan vanskeliggøre Patricks selvstændighedsudvikling i forhold til dig. Det er vigtigt, at du positivt arbejder på

at mindske den del af hans tilknytning, som binder ham til dig.«

En vurdering, som Københavns Statsamt har lagt vægt på i afslaget på den ekstra samværsdag, men som Per Klingaa ikke fattede en fløjtende lyd af. I forsøget på at få brevet oversat til dansk, ringede han til psykologen.

« At Patrick er knyttet til dig, er evident, men jeg vurderer, at der i den tilknytning også er nogle træk af en lidt usund binding »

Udtalelse fra Statsamts rådgivende psykolog

»Her fik jeg ordret at vide, at jeg måtte forsøge at være lidt mindre far for min søn, for jeg hæmmede hans selvstændighedsudvikling, og at det var meget alvorligt,« fortæller Per

Klingaa, der optog samtalen på bånd. Et bånd B.T. har hørt, og som bekræfter den rådvilde fars udlægning.

Patrick selv er ikke i tvivl. Han bor hos sin mor i Værløse, kun tre kilometer fra sin far, og har flere gange selv fortalt både i Statsamtet og til den rådgivende psykolog, at han helst vil være hos sin far. Men som så mange andre børn har han oplevet, at hans stemme i det statsamtstlige system er ligeså spinkel, som hans lille ni-årige krop.

Må træde vande i tre år

»Hvis han havde været 12 år, kunne han jo selv bestemme. Men det kan ikke være rigtigt, at vi skal træde vande tre år endnu.

Den eneste, der modsætter sig, er Patricks mor, så det virker som om, at systemet bare har skabt en begrundelse. De har kun fokuseret på, at vi spiller golf sammen og læser lektier - hvilket er ganske normalt, skulle jeg mene.

Afgørelsen er dybt syg. Jeg ville jo være ligeglad om det så var sækkepipe, han gerne ville gå til. For mig er det bare vigtigt at være sammen

med mit barn,« lyder det opgivende fra Per Klingaa.

Både han og sønnen kan lide at spille golf, og derfor bruger de ofte en søndag på golfbanerne. Enten spiller de sammen, eller også træner Patrick med juniorerne, mens Per Klingaa opholder sig et andet sted.

»Det er jo ikke sådan, at jeg står og puster ham i nakken hele tiden. Er der nogle af hans kammerater, der ringer, mens han er hos mig, så tager han da ud og leger med dem.

Men det er da klart, at jeg prioriterer den tid, vi har sammen, og derfor sørger for at lægge mine aftaler på et andet tidspunkt,« siger Per Klingaa, der mener, at Patricks afsavn ville kunne hjælpes med den ekstra dags samvær.

»Den ville være guld værd, for så ville vi jo få en form for dagligdag sammen, og han ville lade være med at sætte mig op på en piedestal.«

Det var i går ikke muligt at få en kommentar fra den rådgivende psykolog i sagen.

rdc@bt.dk

Leder side 2